

DECYZJA KOMISJI**z dnia 21 kwietnia 2016 r.****w sprawie powiadomienia państwa trzeciego o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów**

(2016/C 144/07)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 („rozporządzenie w sprawie połowów NNN”) ustanowiono unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (połowom NNN) oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedury dotyczące uznania państw trzecich za niewspółpracujące, działań wobec takich państw, sporządzania wykazu takich państw, usunięcia z tego wykazu, publicznego dostępu do niego i wszelkich środków nadzwyczajnych.
- (3) Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić państwa trzecie o możliwości uznania ich za państwa niewspółpracujące. Takie powiadomienie ma charakter wstępny. Powiadomienie opiera się na kryteriach określonych w art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Komisja powinna również podjąć wobec powiadamianych państw członkowskich wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W szczególności Komisja powinna zawrzeć w powiadomieniu informacje dotyczące istotnych faktów i ustaleń leżących u podstaw takiego uznania, a także zapewnić tym państwom możliwość udzielenia odpowiedzi i dostarczenia dowodów przemawiających przeciwko takiemu uznaniu lub, w stosownych przypadkach, przedstawienia planu działania na rzecz poprawy sytuacji oraz środków już podjętych w celu jej naprawy. Komisja powinna wyznaczyć powiadamianym państwom trzecim odpowiedni czas na przedstawienie odpowiedzi na powiadomienie, a także wystarczający czas na naprawę sytuacji.
- (4) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna wskazać państwa trzecie, które uznaje za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN. Państwo trzecie należy uznać za niewspółpracujące, jeżeli nie wypełnia ono swoich obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (5) Uznanie państw trzecich za niewspółpracujące powinno opierać się na przeglądzie wszelkich informacji określonych w art. 31 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (6) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada powinna sporządzić wykaz niewspółpracujących państw trzecich. W odniesieniu do tych państw mają zastosowanie między innymi środki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (7) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN świadectwa połowowe zatwierdzone przez państwa trzecie bandery są akceptowane, pod warunkiem że Komisja otrzymała powiadomienie o rozwiązaniach dotyczących wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać statki rybackie tych państw trzecich.
- (8) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja ma prowadzić współpracę administracyjną z państwami trzecimi w obszarach związanych z wdrożeniem przepisów tego rozporządzenia.

2. PRZEBIEG POSTĘPOWANIA DOTYCZĄCEGO REPUBLIKI TRYNIDADU I TOBAGO

- (9) Republika Trynidadu i Tobago (zwana dalej „Trynidadem i Tobago”) nie przedłożyła Komisji swojego powiadomienia jako państwo bandery zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

- (10) W latach 2014–2016 Komisja prowadziła współpracę administracyjną z władzami Trynidadu i Tobago. Współpraca ta obejmowała kwestie dotyczące wdrożenia, kontroli i egzekwowania przez Trynidad i Tobago przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania. W ramach współpracy dokonano wymiany uwag ustnych i pisemnych, a także przeprowadzono kontrole na miejscu. Komisja pozyskała i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za potrzebne w odniesieniu do wprowadzonych przez Trynidad i Tobago rozwiązań w zakresie wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać jego statki rybackie, oraz informacji na temat działań podjętych przez Trynidad i Tobago w celu wypełnienia spoczywających na nim obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (11) Trynidad i Tobago jest umawiającą się stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. (UNCLOS) oraz Porozumienia Narodów Zjednoczonych z 1995 r. w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi (UNFSA), a także Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT).
- (12) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Trynidad i Tobago międzynarodowych zobowiązań spoczywających na nim jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, określonych w międzynarodowych porozumieniach, o których mowa w motywie (11) i ustanowionych przez odpowiednie regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, Komisja pozyskała, zgromadziła i przeanalizowała wszystkie potrzebne informacje.

3. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA REPUBLIKI TRYNIDADU I TOBAGO ZA NIEWSPÓLPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (13) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków spoczywających na Trynidadzie i Tobago jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę kryteria określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN oraz mające zastosowanie przepisy prawa międzynarodowego.

3.1. Powtarzające się przypadki nielegalnej, nieraportowanej i nieuregulowanej działalności połowowej oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (14) Z powodów opisanych poniżej w sekcji 3.2 wydaje się, że ramy prawne Trynidadu i Tobago dotyczące zarządzania rybołówstwem, oparte w szczególności na ustawie o rybołówstwie z 1916 r.⁽¹⁾ i ustawie o wodach archipelagu i wyłącznej strefie ekonomicznej z 1986 r.⁽²⁾ nie ustanawiają środków umożliwiających sprawowanie przez Trynidad i Tobago skutecznej kontroli nad statkami pływającymi pod jego banderą i statkami państw trzecich na wodach i w portach Trynidadu i Tobago.
- (15) Z informacji uzyskanych przez Komisję w trakcie wizytacji oraz ogólnie dostępnych informacji wypływają silne przesłanki wskazujące na to, że Trynidad i Tobago nie jest w stanie podać informacji na temat właściwości daleko migrujących gatunków poławianych przez jego dalekomorską flotę rybacką bądź produktów rybołówstwa wyładowanych lub przeładowanych w jego portach ani wskazać, jakie były przepływy handlowe tych produktów.
- (16) Z uwagi na stwierdzony brak identyfikowalności i brak informacji dostępnych dla władz Trynidadu i Tobago na temat ryb wyładowywanych lub przeładowywanych w jego portach przez statki pływające pod jego banderą lub przez statki pływające pod banderą państw trzecich, jest mało prawdopodobne, by państwo to było w stanie zagwarantować, aby produkty rybołówstwa będące przedmiotem handlu prowadzonego w tym państwie nie pochodziły z połowów NNN.
- (17) W tym względzie wydaje się, że Trynidad i Tobago nie wypełnia obowiązku państwa portu w zakresie podjęcia działań wspierających skuteczność międzynarodowych środków ochrony i zarządzania, w tym portowych inspekcji dokumentów, narzędzi połowowych lub połowów oraz zakazu wyładunku i przeładunku, jeżeli ustalono, że połowy zostały dokonane w sposób, który podważa skuteczność tych międzynarodowych środków ochrony i zarządzania, zgodnie z art. 23 konwencji UNFSA. Wydaje się również, że Trynidad i Tobago nie uwzględnia zaleceń przedstawionych w pkt 24 międzynarodowego planu działania na rzecz zapobiegania, powstrzymywania i eliminowania nielegalnych, niezarejestrowanych i nieuregulowanych połowów (MPD-NNN), w którym zaleca się państwu bandery, aby zapewniły kompleksowe i skuteczne monitorowanie rybołówstwa, kontrolę i nadzór nad nim od momentu połowu, przez miejsce wyładunku, po ostateczne miejsce przeznaczenia, oraz w pkt 71 planu, w którym zaleca się państwu podjęcie działań w celu poprawy przejrzystości ich rynków, aby zapewnić identyfikowalność ryb lub produktów rybnych. Wydaje się także, iż Trynidad i Tobago nie przestrzega postanowień art. 11 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO (kodeks postępowania FAO), w którym określono dobre praktyki w zakresie zagospodarowania połowu oraz odpowiedzialnego handlu międzynarodowego.

(¹) http://rgd.legalaffairs.gov.tt/laws2/alphabetical_list/lawspdfs/67.51.pdf

(²) http://rgd.legalaffairs.gov.tt/laws2/alphabetical_list/lawspdfs/51.06.pdf

- (18) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Trynidad i Tobago można stwierdzić, że zgodnie z art. 31 ust. 3 oraz art. 31 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN istnieją wyraźne przesłanki wskazujące na to, iż Trynidad i Tobago nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery i państwie zbytu, aby zapobiec dostępowi produktów pochodzących z połowów NNN do swojego rynku.

3.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (19) Choć władze Trynidadu i Tobago były na ogół gotowe do współpracy w zakresie reagowania i udzielania odpowiedzi na wnioski o przekazanie informacji, wiarygodność i prawidłowość ich odpowiedzi jest zagrożona i podważalna ze względu na przestarzałe ramy prawne, które wydają się niezgodne ze spoczywającymi na tym państwie zobowiązaniami prawa międzynarodowego, oraz brak przejrzystości systemu zarządzania rybołówstwem (jak wspomniano w sekcji 3.1 i opisano w motywach(20)–(23)). Władze Trynidadu i Tobago przedłożyły projekt nowej ustawy o zarządzaniu rybołówstwem, którego jednak nie można uznać za zgodny z międzynarodowymi zobowiązaniami tego państwa.
- (20) Trynidad i Tobago jest ważnym państwem portu w regionie wschodnich Karaibów. Statki pływające pod banderą państw trzecich dokonują wyładunku i przeładunku międzystrefowych i daleko migrujących gatunków ryb w portach Trynidadu i Tobago. Mimo to wydaje się, że brakuje formalnej lub nieformalnej współpracy z tymi państwami trzecimi. Ponadto władze Trynidadu i Tobago nie były w stanie dostarczyć informacji, które państwa trzecie są zaangażowane w te działania w portach tego państwa.
- (21) Przestarzałe ramy prawne rybołówstwa nie obejmują ogólnych zasad i środków ochrony zasobów połowowych i zarządzania nimi zgodnie z obowiązującym prawem międzynarodowym. Ponadto w ramach prawnych Trynidadu i Tobago nie uwzględniono działalności połowowej NNN. W tym względzie w obecnych ramach prawnych brak jest definicji poważnych naruszeń, a także wyczerpującego wykazu poważnych wykroczeń podlegających proporcjonalnym surowym sankcjom. Wysokość grzywny nie jest powiązana z wartością nielegalnie złowionych ryb i nie pozbawia regularnie sprawców korzyści płynących z nielegalnej działalności. W związku z tym system sankcji w swojej obecnej formie nie jest kompleksowy i wystarczająco surowy, aby spełniać funkcję odstraszającą.
- (22) W wydziale ds. rybołówstwa w ministerstwie rolnictwa, gruntów i rybołówstwa nie ma działu monitorowania rybołówstwa, nadzoru i egzekwowania prawa. Wydaje się, że działalność połowowa statków pływających pod banderą Trynidadu i Tobago, niezależnie od miejsca, gdzie jest prowadzona, oraz statki pływające pod banderą państw trzecich na wodach i w portach Trynidadu i Tobago nie są objęte kontrolą. Nie wszystkie statki rybackie (o długości ponad 24 m) pływające pod banderą Trynidadu i Tobago, które prowadzą połowy częściowo przemysłowe i przemysłowe, są wyposażone w satelitarny system monitorowania statków (VMS), a prowadzenie dzienników pokładowych nie jest obowiązkowe. Nie istnieje żaden program obserwacyjny. Ponadto nie funkcjonuje żadne centrum monitorowania rybołówstwa.
- (23) Widoczny brak odpowiednich ram prawnych oraz środków kontroli sprawia, że prawdopodobieństwo skutecznego egzekwowania prawa jest nikłe. Wydaje się, że jedynymi informacjami uzyskiwanymi przez władze Trynidadu i Tobago są sprawozdania z rejsów połowowych wypełniane i składane przez operatorów. W obecnej sytuacji nie można było odpowiednio przeanalizować historii, charakteru, okoliczności, rozmiarów i znaczenia zjawiska połowów NNN.
- (24) Uchybienia Trynidadu i Tobago opisane w motywie (20) stanowią przeszkodę w poszanowaniu postanowień art. 63, 64 i 117–119 konwencji UNCLOS, ustanawiających obowiązek współpracy wszystkich państw w zakresie ochrony żywych zasobów morskich i zarządzania nimi, w tym zasobów międzystrefowych i gatunków ryb daleko migrujących. Art. 7, 8 i 20 UNFSA zawierają rozszerzenie zobowiązania państw do podejmowania współpracy, odpowiednio w zakresie ustalania spójnych środków ochrony i zarządzania oraz w zakresie zapewniania przestrzegania tych środków i ich egzekwowania. Zostało to określone dokładniej w pkt 28 i 51 MPD-NNN, gdzie ustalono szczegółowe praktyki na rzecz bezpośredniej współpracy między państwami, w tym w zakresie wymiany danych lub informacji dostępnych państwu nadbrzeżnym.
- (25) Ramy prawne Trynidadu i Tobago, w tym środki egzekucyjne, nie spełniają podstawowych wymogów określonych w art. 61, 62 i 117–119 UNCLOS oraz art. 5–23 UNFSA. Stan faktyczny przedstawiony w motywach (21)–(23) wskazuje, że Trynidad i Tobago nie spełnia warunków określonych w art. 94 UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery obejmuje swoją jurysdykcją zgodnie z prawem krajowym każdy statek pływający pod jego banderą oraz jego kapitana, oficerów i załogę. Opisany sposób postępowania Trynidadu i Tobago w odniesieniu do jego statków jest także sprzeczny z art. 18 ust. 3 UNFSA, w którym określono środki, jakie państwo musi stosować wobec statków pływających pod jego banderą. Ponadto Trynidad i Tobago nie wypełnia obowiązków w zakresie zgodności z prawem i egzekwowania go, spoczywających na nim jako na państwie bandery zgodnie z art. 19 porozumienia UNFSA, ponieważ nie zdołał wykazać, że działa zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi w tym artykule. W szczególności wydaje się, że system sankcji nie jest zgodny z art. 19 ust. 2

UNFSA, który stanowi, że sankcje stosowane w związku z naruszeniami prawa mają być odpowiednio surowe w celu zapewnienia skuteczności przestrzegania prawa i zniechęcać do naruszania go bez względu na to, gdzie to ma miejsce, oraz pozbawiać sprawców korzyści płynących z ich sprzecznej z prawem działalnością. Trynidad i Tobago nie uwzględnił również zaleceń zawartych w punkcie 24 MPD-NNN, w którym zaleca się państwom bandery, aby zapewniły kompleksowe i skuteczne monitorowanie, kontrolę i nadzór, poczynając od połowów, przez miejsce wyładunku, po ostateczne miejsce przeznaczenia, w tym za pomocą stosowania VMS zgodnie z właściwymi normami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi.

- (26) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń złożonych przez Trynidad i Tobago można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że istnieją wyraźne przesłanki wskazujące na fakt, iż Trynidad i Tobago nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery w odniesieniu do współpracy oraz działań egzekucyjnych.

3.3. Niewdrożenie przepisów międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (27) Komisja przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do statusu Trynidadu i Tobago jako umawiającej się strony UNCLOS, UNFSA oraz ICCAT.
- (28) Od 2011 roku ICCAT powiadamia oficjalnie władze Trynidadu i Tobago⁽¹⁾, że państwo to nie przestrzega w pełni i skutecznie swoich obowiązków zgodnie z niektórymi zaleceniami ICCAT (zwłaszcza zaleceniem 05-09 w sprawie przestrzegania obowiązków w zakresie sprawozdawczości do celów statystycznych, zaleceniami 06-09 i 12-04 mającymi na celu skuteczniejszą realizację planu odbudowy populacji marlina błękitnego i białego oraz zaleceniem 13-02 dotyczącym ochrony włócznika północnoatlantyckiego). Ponadto ICCAT odnotowała następujące uchybienia popełnione przez Trynidad i Tobago: 1. nie dostarczono danych dotyczących zadania I dotyczących charakterystyki floty; 2. nie dostarczono danych dotyczących zadania II dotyczących wielkości połowów; 3. nie dostarczono tabel dotyczących zgodności; 4. nie przedłożono planu w zakresie rozwoju połowów włócznika i zarządzania nimi; 5. ICCAT nie otrzymała odpowiedzi na swoje pismo ostrzegawcze z 2014 r.; 6. wykaz statków połowiących opastuna i tuńczyka żółtopłetwego wpłynął po terminie; 7. roczne sprawozdanie dla Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki (SCRS) wpłynęło z opóźnieniem; 8) utrzymujące się i rosnące przełowienie zasobów makrelosza. Utrzymujące się i znaczne przełowienie zasobów marlina białego i błękitnego, brak krajowych środków zarządzania tymi połowami, a także nieprzestrzeganie wymogów dotyczących dzienników połowowych i wymogów monitorowania handlu spowodowały, że ICCAT skierował w 2015 r. do Trynidadu i Tobago upomnienie, w którym zaliczono to państwo do kategorii nieprzestrzegających postanowień⁽²⁾.
- (29) Jak podkreślił Komitet ds. Zgodności ICCAT, takie „problemy z brakiem sprawozdawczości, spóźnione składanie sprawozdań, niepełne sprawozdania i niska jakość danych nadal utrudniają prace Stałego Komitetu ds. Badań Naukowych i Statystyki (SCRS) w zakresie oceny zasobów i przy formułowaniu opinii dotyczącej zarządzania. Składanie spóźnionych lub niekompletnych sprawozdań utrudnia sekretariatowi przygotowywanie dokumentów dla komisji i jej zespołów oraz komitetów i obniża wydajność pracy Komitetu ds. Zgodności”.
- (30) Trynidad i Tobago nie jest ani umawiającą się stroną, ani współpracującym podmiotem niebędącym umawiającą się stroną Komisji ds. Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR). Mimo to CCAMLR w latach 2012–2013 wskazała to państwo jako kraj niebędący umawiającą się stroną, który może, być zaangażowany w odłow, wyładunki lub handel, których przedmiotem są *Dissostichus* spp., nie współpracujący jednak z systemem dokumentacji połowów (CDS)⁽³⁾ wprowadzonym w 2000 r. w celu śledzenia tych gatunków od punktu wyładunku przez cały cykl handlowy. Identyfikacja ta została podtrzymana w 2014 i 2015 r.⁽⁴⁾
- (31) Stan faktyczny przedstawiony w motywach (28)–(30) stanowi przeszkodę w wypełnianiu przez Trynidad i Tobago obowiązków w zakresie współpracy i ochrony jako państwo bandery w odniesieniu do art. 117–119 Konwencji UNCLOS. Okazuje się również, że Trynidad i Tobago nie wypełnia postanowień art. 18 UNFSA, w którym wymaga się od państw, których statki prowadzą połowy na morzu pełnym, podejmowania działań kontrolnych w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki zasad ustanowionych przez regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem.
- (32) Ponadto wbrew zaleceniom zawartym w pkt 25, 26 i 27 MPD-NNN Trynidad i Tobago nie opracował krajowego planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN.

⁽¹⁾ Pismo ICCAT z dnia 18 stycznia 2011 r., okólnik ICCAT nr 151; pismo ICCAT z dnia 21 lutego 2012 r., okólnik ICCAT nr 641; pismo ICCAT z dnia 11 lutego 2013 r., okólnik ICCAT nr 613; pismo ICCAT z dnia 13 lutego 2014 r., okólnik ICCAT nr 723.

⁽²⁾ Doc. No. COC-308_Appendix 2, 2015.

⁽³⁾ CCAMLR-XXXII/BG/08 z dnia 24 września 2013 r.

⁽⁴⁾ CCAMLR-XXXII/BG/41 z dnia 23 września 2015 r.

- (33) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji decyzji oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń złożonych przez Trynidad i Tobago można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że istnieją silne przesłanki wskazujące na fakt, iż państwo to nie wypełnia obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych przepisów, regulacji oraz środków ochrony i zarządzania.

3.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się

- (34) Według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ (UNHDI) ⁽¹⁾ Trynidad i Tobago w 2015 r. uznano za państwo o wysokim stopniu rozwoju społecznego (64. miejsce wśród 188 państw).
- (35) Biorąc pod uwagę wyżej wymieniony ranking według wskaźnika rozwoju społecznego oraz spostrzeżenia poczynione podczas wizytacji w 2015 r., nie istnieją dowody wskazujące na to, że niewypełnienie przez Trynidad i Tobago obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jest wynikiem niskiego poziomu rozwoju. Nie ma namacalnych dowodów umożliwiających powiązanie niedociągnięć w zakresie monitorowania i kontroli połowów oraz nadzoru nad nimi ze słabymi możliwościami i infrastrukturą. Trynidad i Tobago nigdy nie twierdził, że ograniczenia rozwojowe wpływają na jego zdolność do zapewnienia skutecznych systemów zarządzania i kontroli.
- (36) Uwzględniając sytuację przedstawioną w niniejszej sekcji oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń wydanych przez to państwo, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju Trynidadu i Tobago nie ma negatywnego wpływu na jego stopień zaawansowania i ogólną skuteczność działania w odniesieniu do rybołówstwa.

4. WNIOSKI DOTYCZĄCE MOŻLIWOŚCI UZNANIA PAŃSTWA TRZECIEGO ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE

- (37) Biorąc pod uwagę wnioski wyciągnięte w odniesieniu do niewywiązania się przez Trynidad i Tobago z obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nabrzeżnym lub państwie zbytu oraz w odniesieniu do niepodjęcia działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN państwo to należy powiadomić o możliwości uznania go przez Komisję za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (38) Zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna powiadomić Trynidad i Tobago o możliwości uznania go za niewspółpracujące państwo trzecie. Komisja powinna również podjąć wobec Trynidadu i Tobago wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W celu zapewnienia sprawnego zarządzania należy ustalić okres, w którym wymienione państwo może odpowiedzieć na piśmie na powiadomienie i dokonać naprawy sytuacji.
- (39) Ponadto należy stwierdzić, że powiadomienie Trynidadu i Tobago o możliwości uznania go za państwo, które zdaniem Komisji jest państwem niewspółpracującym, do celów niniejszej decyzji nie wyklucza ani nie powoduje automatycznie żadnego późniejszego działania podejmowanego przez Komisję lub Radę na potrzeby określenia i ustanowienia wykazu państw niewspółpracujących,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Niniejszym powiadamia się Republikę Trynidadu i Tobago o możliwości uznania jej przez Komisję za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 kwietnia 2016 r.

W imieniu Komisji

Karmenu VELLA

Członek Komisji

⁽¹⁾ Informacja pochodzi ze strony internetowej <http://hdr.undp.org/en/statistics>.